

Зацвів лужок

Микола Руденко

Зацвів лужок поміж колючих стін —
Вкотре зацвів!.. І все ж я не радію:
Голівками кульбаб яскріє він —
Не варто шанувати цю подію.

Летять на північ гуси й журавлі,
І прокидаються в озерах жаби.
А я сумую: скоро на землі
Не стане інших трав — самі кульбаби.

Ця квітка шле свою летючу рать
Через ліси і пагорби імлаві
Туди, де хтось велів переорать
Шляхетну тимофіївку в заплаві.

Пушинка падає сумного дня,
Не боячись ні холоду, ні спеки,
Де луг перетоптала солдатня
Чи власним потом оросили зеки.

Відразу, як проклянуть весна,
Триває, сповнена лихої зваби,
Ракетна, танкова і дротяна
По всій землі агресія кульбаби.

Ще теплий вітер верби надима,
Ще зводяться дубів зелені вежі.
Але барвінку вже ніде нема —
Палає світ в кульбабиній пожежі.